

Putin til Vladivostok Økonomiske Forum: Etabler et stor-eurasiske partnerskab

3. september 2016 – I sin hovedtale til det andet årlige Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, der bragte 3000 deltagere fra 35 nationer sammen, fremlagde den russiske præsident Putin det, han kaldte »store, ambitiøse, komplekse og langsigtede opgaver« for at transformere Rusland fjernøstlige område til at være et omdrejningspunkt for eurasiske udvikling som helhed.

Som lovet havde ØØF en meget stærk deltagelse fra Sydkorea og Japan i særdeleshed, under anførsel af deres respektive regeringschefer, Park Geun-hye og Shinzo Abe, som hver især også havde et bilateralt møde med Putin på sidelinjen af ØØF.

Putin placerede Ruslands strategi for det fjernøstlige område i de generelle planer for global, økonomisk udvikling. »Vi arbejder kontinuerligt for at udvikle den Eurasiske Økonomiske Union og udvide dens internationale bånd«, sagde han, inklusive »en økonomisk samarbejdsaftale mellem EAEU og Folkerepublikken Kina«, såvel som også Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO). »Vi mener, at dette integrationsnetværk og systemet med multilaterale og bilaterale aftaler, inklusive aftalerne om frihandelszoner, kunne blive fundamentet for at udvikle et stor-eurasiske partnerskab«, erklærede han.

Putin fortsatte dernæst med at opregne nogle af de fællesprojekter, der er i gang eller er foreslået:

* »For det første, en stabil energi-infrastruktur. Vi støtter de russiske, japanske, sydkoreanske og kinesiske selskabers

initiativ for at skabe en super-energiring, der forbinder vore lande.«

* »For det andet, transport-infrastruktur.«

* »Det tredje [er] ... udvikling af teknologier inden for digitalisering, telekommunikation og internettet.«

* »For det fjerde, har vi brug for menneskelige ressourcer og skabelse af et teknologisk fundament for fremtiden. I denne henseende inviterer vi partnere til at gå med i projektet om at opbygge et internationalt videnskabs-, uddannelses- og teknologikompleks på Russky-øen.«

Sydkoreas præsident Park Geun-hye responderede positivt til Putins fremgangsmåde. »Præsident Putin forfølger en ny, østlig politik, der indsprøjter nyt liv i dette område og udvikler dets potentiale med en vision, der kan blive til virkelighed«, erklærede hun. »Hvis vi parrer sydkoreansk kapital og forarbejdningsteknologi med russisk grundforskning og russiske ressourcer, ville dette gøre det muligt for os at skabe en konkurrencedygtig, industriel base.«

(En længere reportage om Putins tale kan læses på engelsk her: <http://sputniknews.com/politics/20160903/1044918709/putin-eastern-economic-forum.html>)

Nutiden har ingen præcedens

18. august 2016 (Leder) – Den nutidige historiske periode er fuldstændig ny i sine karakteristika; den kan ikke sammenlignes med noget andet i menneskehedens hidtidige historie. Af denne grund er det kun nogle få personer, der har været i stand til, i deres intellekt, at frembringe et begreb

om, hvad karakteristika er for denne epoke, der intet fortilfælde har: personer som Albert Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon og Helga LaRouche. Fordi det store flertal af almindelige dødelige mennesker ikke i deres erfaringsmateriale har noget sammenligneligt, og intet, som de har hørt eller læst om, har de ingen kriterier, ud fra hvilke de kan bedømme eller forstå det; de er på herrens mark. Af denne grund kan grupper, bestående af så få personer som i Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, få en afgørende indflydelse netop på dette tidspunkt. Alene de kan se vejen frem, om end denne vej undertiden kan synes utydelig, og de må famle sig frem. De øvrige går i blinde, eller, som Helga Zepp-LaRouche ofte siger, »har ikke den fjerneste idé«.

I 2018 vil en kinesisk mission nå Månens bagside – under forudsætning af, at det inden da lykkes os at besejre Det britiske Imperiums kaosmagter. Denne mission vil blive en del af et helt, generelt program for at opdage og udforske de endnu ikke virkeliggjorte implikationer af Einsteins fundamentale opdagelser, som Lyndon LaRouche har påpeget. Og, som rumforskningsgeniet Krafft Ehrlicke – sammen med LaRouche – forudså, så vil den aktuelle energigennemstrømningstæthed, der for tiden står til menneskehedens disposition, være en forløber for fusionskraft, og herfra føre til stof-antistofreaktioner, og herfra atter videre frem til niveauer, som vi i dag ikke engang kan give et navn.

Under forudsætning af, at vi overvinder de aktuelle forhindringer, som repræsenteres af Obama og det Britiske Imperium, så er vi i færd med at glide ind i det, Helga Zepp-LaRouche har kaldt »en æra, i hvilken vi bliver ægte menneskelige«.

På lignende måde er det, man måske kunne have kaldt det »system af alliancer«, der nu spænder over og gennemkrydser Eurasien og breder sig ud herfra, i realiteten slet ikke et »system af alliancer« i den betydning, vi har kendt til fra fortiden. Det er i realiteten snarere en projektion tilbage i

tiden og ind i nutiden, fra det fremtidige univers, der inkorporerer de fremtidige opdagelser, der bringes tilbage fra Månens bagside. Putin har, sammen med Kina, inkorporeret principperne fra Den Westfalske Fred, men de er gået langt, langt videre end det. Begynd blot med den ekstraordinære relation, der er opnået mellem Rusland og Kina. Er man klar over, at vi taler om nationer, der så sent som i 1969 udkæmpede en syv måneder lang, ikke-erklæret krig over Ussurifloden? Nu har de ikke alene regelmæssige topmøder mellem præsidenterne, og regelmæssige topmøder mellem premierministrene; det er det mindste af det. Der er ikke mindre end tretten mellemregerings-kommissioner, der hele tiden er i kontinuerlig kontakt med hinanden. Alle de mange meningsforskelle og uoverensstemmelser – og der er mange – bliver kontinuerligt løst på et både bredt og dybt plan i begge regeringer.

»Og vi finder altid frem til løsninger«, føjede Putin til denne beskrivelse.

Processen med at fuldbyrde denne ekstraordinære relation har været genstand for en dybtgående undersøgelse af Kinas dr. Ren Lin, der talte på Schiller Instituttets konference i Berlin i juni måned, og af mange andre kinesiske og russiske, akademiske lærde.

Fuldbyrdelsen af en sådan relation udgør hjertet af BRIKS-processen og udviklingen af Den nye Silkevej. Det var kernen i Putins forgænger, nu afdøde russiske premierminister Jevgenij Primakovs idé om Den russisk-indisk-kinesiske Strategiske Trekant. Skabelsen heraf går tilbage til ikke alene Lyndon og Helga LaRouches idé om Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, men endnu længere tilbage, til LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ[1], der havde en formativ indflydelse på Rusland til trods for, at Ruslands daværende leder, Juri Andropov, havde afvist initiativet på vegne af sine britiske herrer.

Dette nye system med fremtidens relationer mellem nationalstater, der går ud over nationalstatsbegrebet, som LaRouche længe har forudsagt, går med syvmileskridt hastigt frem hen over hele det eurasiske kontinent og mere generelt på et tidspunkt, hvor vi nærmer os det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2. – 3. september, FN's Generalforsamling, der begynder den 13. september, og BRIKS-topmødet i Goa, Indien, den 15. – 16. oktober.

Foto: Portræt af Einstein i 1905, da han offentliggjorde sin opdagelse af den specielle relativitetsteori.[2].

[1] SE: LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[2] Den specielle relativitetsteori er en fysisk teori, publiceret af Albert Einstein. Den erstattede den Newtonske opfattelse af tid og rum ved at gøre brug af det faktum, at lysets hastighed er konstant (Teorien kaldes desuden for 'speciel', fordi den er et specialtilfælde af den mere generelle relativitetsteori; således ses der bort fra tyngdekraften). Ti år senere publicerede Einstein den generelle relativitetsteori, som medinddrager tyngdekraften. (-red.)

**En orientering mod
Stillehavsområdet:**

Det Eurasiske System. Video

Alt imens de asiatiske Stillehavsnationer har brug for den videnskabelige viden, teknologi og fordele ved vores form for regering, såsom et statsligt kreditsystem efter Alexander Hamiltons principper, så står det klart, at, med hensyn til inspiration, så må vi nu se hen til Stillehavsområdet.

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Helga Zepp-LaRouche på Kinas kyst, »Den Eurasiske Landbros Terminal Øst«, 1996.

Putin handler på strategisk alternativ til krig; Det transatlantiske finanssystem hænger på den yderste rand

8. august 2016 (Leder) – Med ikrafttræden i dag fjernede det europæiske aktiemarkedsindeks, Stoxx Europa 50, simpelt hen Deutsche Bank og Credit Suisse fra sine målinger, for at dets indeksniveau ikke ville blive trukket ned af disse bankers styrtdykkende aktiekurser. Dette er det seneste udtryk for den kendsgerning, at, ikke alene hænger det transatlantiske finanssystem på den yderste rand, men også, at faren kommer

fra det faktum, at man fortsætter med at lyve og ikke griber til handling. I løbet af de seneste 48 timer har mange af de større medier i Tyskland og andre steder rapporteret om historien om Deutsche Banks nedtur, og om tilfælde af insolvens, men de undgår fuldstændigt det afgørende spørgsmål: Hvad skal man gøre? For, de har intet svar.

Lyndon LaRouche bemærkede, at de »ser hen til fortiden«. Men for en løsning må vi »se hen til fremtiden«. Han understregede, at sammenbruddet af finanssystemet er hovedspørgsmålet i dag. I juli måned foreslog han, at der må iværksættes en redning af Deutsche Bank, af hensyn til almenvellet, på basis af et nyt mandat for bankpraksis og for kredit til finansiering af produktiv aktivitet, således, som det var tilfældet under den tidligere formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausen. Den 12. juli udstedte Helga Zepp-LaRouche en erklæring om denne redning, »Red Deutsche Bank, for verdensfredens skyld«.

Med mindre, dette bliver gennemført, er det slut med at prætendere, at den transatlantiske banksektor stadig er intakt og kan flikkes sammen igen, så den fungerer.

Fremstødet for konfrontation og krig er direkte forbundet med finanssystemets sammenbrud. Der kommer uophørlige krigsråb fra USA's krigshøge, på signal fra den britisk/saudiske akse. Sekretær for USA's Luftvåben[1], Deborah Lee James, sagde til Fox News den 6. august, at Rusland er »en eksistentiel trussel« mod USA. Desuden er »Krigshøge for Hillary«-fænomenet i realiteten et dække for Obama, til at føre krig mod Rusland.

Kendsgerningen er, at den russiske præsident Vladimir Putin aktivt udøver et lederskab for en vej væk fra den nuværende kurs mod garanteret undergang. Se på Sydvestasien. I dag mødtes Putin i Baku med den iranske præsident Hassan Rouhani og den aserbajdsjanske præsident Ilham Aliyev, til drøftelser, der omfattede den »Nord-sydgående transportkorridor« – den 7.300 km lange korridor, der løber fra Det arabiske Hav til

Skandinavien; de drøftede et udkast til en erklæring om et fælles anti-terrorsamarbejde. I morgen skal Putin i Skt. Petersborg mødes med den tyrkiske præsident Recep Erdogan, der i går sagde til TASS, at der ikke findes nogen løsning på krigen i Syrien uden om Rusland. I søndags deltog flere end tre millioner mennesker i en massedemonstration i Istanbul til støtte for Tyrkiet.

Disse udviklinger i Sydvestasien kan ses som en del af en bredere omgrupperingsproces. I det asiatiske Stillehavsområde vil Japan og Sydkorea sende betydelige delegationer til det Østlige Økonomiske Forum, som hr. Putin er vært for, i Vladivostok den 2. – 3. sept. Kina vil være vært for G20-topmødet den 4. – 5. sept., inklusive inviterede gæstinationer – Egypten, Pakistan, Thailand og andre.

Det er USA, som indtager pladsen som det stillestående punkt; og det er vores historiske udfordring at ændre dette. I dag begynder der en afgørende intervention, med førsteudgaven af *The Hamiltonian* i 10.000 eksemplarer.

Foto: 8. aug. – Vladimir Putin, Aserbajdsjans præsident Ilham Aliyev og præsident for den Islamiske Republik Iran, Hassan Rouhani, holdt et trilateralt møde. Præsidenterne underskrev en erklæring, der bekræfter deres forpligtelse til at fremme samarbejde. [kremlin.ru]

[1] Chef for departementet for Luftvåbnet under Forsvarsministeriet i USA. Sekretæren for Luftvåbnet udpeges fra det civile liv af præsidenten, efter konsultation og godkendelse af Senatet. Sekretæren refererer direkte til Forsvarsministeren.

Putin og Erdogan ændrer situationen

– Barack Obama og Hillary Clinton er isoleret

9. august 2016 (Leder) – Topmødet i dag, i Skt. Petersborg, Rusland, mellem den russiske præsident Putin og den tyrkiske præsident Erdogan, indikerede aftaler om handel og konstruktion af gensidig infrastruktur; om gasledningen »Turkish Stream« for russisk gas; og, af afgørende betydning, om bekæmpelse af terrorisme i Syrien. Her »har Rusland en særdeles fundamental rolle«, sagde den tyrkiske præsident; og om nødvendigt kunne et Rusland og et Tyrkiet, hvis de arbejdede sammen, alene løse krigsspørgsmålet, ifølge Erdogans erklærede synspunkt.

Tyrkiets politik er tydeligvis ændret; Tyrkiet kan spille en afgørende rolle i opbygningen af den nord-sydgående handel og økonomiske korridor fra Indien til Europa, som er i færd med at blive udviklet af Indien, Iran, Rusland, Kina og centralasiatiske lande.

Men der er meget mere end det, der er ændret. Putin har skabt historie. Den umiddelbare reaktion fra *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, var, at denne udvikling – i hælene på Putins topmøde med Adsjerbadjan og Iran i går – skaber en betydningsfuld forandring i hele den politiske geometri i området. Det svækker på afgørende vis både Obamas og krigskandidat Hillary Clintons positioner.

»En ny, eurasisk gruppering er nu ved at gå frem, og uanset, hvilken indsats, Obama og NATO måtte sætte ind for at standse

det, vil det være for lidt, og for sent«, var LaRouches kommentar.

En blok af eurasiske nationer, der er langt større, vil være motiveret af Kinas »Nye Silkevej«, med dens politik for kredit og opbygning af infrastruktur. Dette økonomiske program kan forlænges til en Marshallplan for hele Mellemøsten og Nordafrika, der hidtil blot har været udsat for ødelæggelse gennem de krige, som Bush, Obama og Clinton har ført.

Tyskland vil komme under et enormt pres for at ændre den af kansler Merkel og finansminister Schäuble førte politik, som beviseligt er en fiasko. Vesteuropa har i realiteten ikke noget valg, nu, da Putin har ændret geometrien i Sydvestasien, sådan, som LaRouche, tilbage den 30. september sidste år, da det russiske militær først kom til stede i Syrien, forudsagde, at han ville.

Obama må stå til regnskab for det amerikanske folk. Han støtter en bogstavelig talt 100 % 's al-Qaeda-terroriststyrke i det nordlige Syrien, som den »foretrukne platform« for at erstatte Assad-regeringen; han har myrdet Libyens præsident, og dernæst støttet en i hast omdøbt al-Qaeda-afdeling i Libyen, som deltog i mordet på amerikanere i angrebet på ambassaden i Benghazi; han støtter Saudi-Arabien i bombningen og ødelæggelsen af Yemen, *efter* saudiernes involvering i angrebene i USA den 11. september, 2001, som dræbte 3.000 amerikanere, var blevet afsløret.

Denne krigspolitik for regimeskifte er det, som endelig kan blive fejet til side af det, som Putins diplomati og handlinger er i færd med at afstedkomme. En Hillary Clinton-krigspræsident *in spe* kan ikke tolereres i yderligere fire år med Obamas miskrediterede krigspolitik, ganske uanset, hvor mange Cheney- og neokonservativ-galninge, der støtter hende.

Kendsgerningen er, at intet er fastlagt på forhånd i det amerikanske præsidentvalg; de to hovedkandidater er en

katastrofe i deres egne partiers vælgeres øjne. Wall Street/London-finanssystemet og de transatlantiske landes nationale økonomier er ved at krakke, og det rette svar på dette er ikke at fremprovokere en krig med Rusland og/eller Kina.

Vi har brug for et »nyt præsidentskab«, der forpligter sig til et nyt paradigme. Dette nye præsidentskab må genoprette produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, og det må samarbejde med Kina og Rusland om videnskabeligt fremskridt, om rummet, og om freden.

Baggrundsanalyse, fra Lyndon LaRouche:

Lyndon LaRouche: Putin skaber atter historie.

I dag sagde Lyndon LaRouche, »Historiens gang er blevet ændret!« af de aftaler, der er indgået, og de aftaler, der vil komme som en følge af Putin-Erdogan-topmødet. Tyrkiet kan spille en afgørende rolle i denne nord-sydgående korridor, og mødet mellem Putin og Erdogan vil fremme dette mere dybtgående samarbejde.

Det, jeg så som en mulighed, er nu blevet virkeliggjort. En ny, eurasisk gruppering går nu frem, og uanset, hvilken indsats Obama og NATO måtte sætte ind for at standse det, så vil det være for lidt, og for sent«, sagde han.

LaRouche sagde, at der nu er åbnet udsigt til, at man kan knuse hele det tjetjenske terrorapparat, der i juni måned udførte selvmordsangrebet i Istanbul Lufthavn, og som har erklæret jihad-krig mod Rusland og præsident Putin. Det åbner op for, at hele det eurasiske kontinent kan blive en blok for økonomisk udvikling og sikkerhed. Dette er et alvorlig slag mod præsident Barack Obama og hans britiske støtter. Og det betyder, at Tyskland nu må ændre sin politik, på dramatisk vis.

Foto: Den russiske præsident Putin byder den tyrkiske

præsident Erdogan velkommen i Katarinapaladset i Skt. Petersborg, til topmødet den 9. aug.

Den kinesiske præsident Xi Jinpings strategiske mission til Central- og Østeuropa. EIR-Artikel

✘ Af EIR's Mike Billington.

Følgende artikel forekommer i EIR, 24. juni 2016.

21. juni 2016 – I Stillehavet flyver og sejler Obamas truende patruljer tæt på kinesiske territorier, hvor de tilmed undertiden med fuldt overlæg krænker suverænt kinesisk territorium. Han forsøger at opbygge et net af alliancer i Stillehavsområdet.

I Central- og Østeuropa gennemfører NATO provokerende øvelser på Ruslands grænser, hvor de forsøger at opnå krig, som den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier korrekt har antydnet.

Og hvor var Kinas præsident Xi Jinping fra 17. til 21. juni? I en strategisk mesterstreg, der er en general William Tecumsah Sherman værdig, var Xi Jinping lige præcis i Central- og Østeuropa, NATO's planlagte krigsfront. Ikke på en krigsmission, men en vital strategisk mission, der er mere omfattende end spørgsmålet om krig – en mission for en 'win-win'-politik for fredelig udvikling, koordineret med Putins Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum.

Kinas præsident har besøgt Serbien i Østeuropa, Polen i Centraleuropa og Usbekistan i Centralasien. I april besøgte Xi den Tjekkiske Republik, alt imens ledere fra Central- og Østeuropa (CEE) har besøgt Kina i år. Dette diplomatiske og økonomiske samarbejde er en del af den 16+1 proces, der er etableret mellem Kina og de 16 CEE-nationer i 2012. De fleste af disse nationer var engang en del af Sovjetunionen eller Warszawa-pagten, mens mange i dag er med i EU, eller søger om optagelse. Gruppen af 16+1 fungerer således som en afgørende bro mellem Øst og Vest, og den fungerer i særdeleshed som omdrejningspunkt – nav – for udviklinger langs den Nye Silkevejs forbindelseslinje mellem Kina og Europa.

Serbien har bevaret stærke relationer til både Rusland og Kina selv, mens landet samtidigt har ansøgt om medlemskab i den Europæiske Union siden 2007. Polen har på den anden side under den aktuelle højrefløjsregering fuldt ud tilsluttet sig Obamas mobilisering for en militær konfrontation med Rusland. Polen kræver permanente NATO-baser samtidig med, at landet installerer amerikanske missilsystemer på sin jord, missiler, der er en direkte trussel mod russisk sikkerhed. Samtidig har Polen meget tætte bånd til Kina. Xi Jinpings besøg og udvidelse af deres strategiske relationer og økonomiske bånd, er en klar demonstration af den win-win-politik, som følges af både Kina og Rusland, og som tilskynder til samarbejde om gensidig økonomisk udvikling med alle nationer – hvilket samtidig fratager Obamas marionetter deres vilje til kamp.

Det tjener som model, at Xi følger sin central- og østeuropæiske turne med et besøg i Usbekistan, hvor Shanghai Samarbejdsorganisation (SCO) afholder sit 16. årlige topmøde i Tasjkent, og hvor han skal mødes med den russiske præsident Vladimir Putin, som dernæst rejser videre til Beijing til et statsbesøg i Kina.

Serbien: Mødested mellem Øst og Vest

I en signeret artikel i Serbiens førende avis *Politika* den 16. juni, dagen før sin ankomst, skrev Xi Jinping: »I århundreder har Serbien været et sted, hvor civilisationer i Øst og Vest mødes, interagerer og sammen virkeliggør væsentlige fremskridt i den menneskelige civilisation.« Han bemærkede det tætte samarbejde mellem kineserne og Jugoslavien om bekæmpelsen af »fascistisk aggression på de østlige og vestlige fronter under Anden Verdenskrig« og tilføjede, at den serbiske præsident Tomislav Nikolic i november 2015 deltog i 70-års højtideligheden i Beijing, i anledning af sejren i den »Antifascistiske Verdenskrig«, der »sendte et stærkt budskab om vore to landes forpligtelse over for opretholdelse af efterkrigstidens internationale orden, beskyttelse af verdensfreden og opbygning af en bedre fremtid for menneskeheden.«

Serbien er en betydningsfuld del af den Nye Silkevej, eller, som Beijing kalder det, Ét bælte, Én vej (OBOR), hvilket refererer til det Nye Økonomiske Silkevejsbælte over land og det 21. Århundredes Maritime Silkevej over vand. Kina er allerede i færd med at bygge store projekter i og omkring Serbien, inklusive jernbanen fra Beograd til Budapest, Pupinbroen over Donau i Beograd samt en jernbane fra Beograd til Montenegro.

Dette var første gang i 32 år, at en kinesisk præsident besøgte Serbien, men de to nationer underskrev en aftale om strategisk partnerskab i 2009, som nu er blevet opgraderet til et »Omfattende Strategisk Partnerskab«. Kina har investeret mere end \$1 mia. i infrastruktur og energiprojekter siden da. Intet projekt har været af større betydning end købet i april af det 100 år gamle Smedervo-stålværk af Kinas Hesteel Gruppe for en pris af 46 millioner euro, hvilket således reddede selskabet og dets 5000 arbejdere fra en sandsynlig lukning.

Den 19. juni besøgte Xi stålsekskabet med præsident Nikolic og premierminister Aleksander Vucic. »Lad kinesisk-serbisk samarbejde sætte et godt eksempel for samarbejde med andre nationer i Central- og Østeuropa«, sagde Xi.

»Serbien indtager en vigtig, strategisk position«, sagde præsident Nikolic og tilføjede, at »Serbien er parat til at blive Kinas vigtigste partner, og ikke kun i området. Jeg er overbevist om, at Serbiens fremtid vil se meget anderledes ud end i dag.«

Besøgets mest dramatiske øjeblik kom, da præsidenterne Xi og Nikolic lagde en krans af hvide krysantemer på stedet for den tidligere kinesiske ambassade i Beograd, der blev bombet og ødelagt den 7. maj 1999 af et amerikansk B-2 Stealth bombefly, og tre kinesere blev dræbt.



Præsidenterne Xi Jinping og Tomislav Nikolic fra Serbien lægger krans ved stedet for den tidligere kinesiske ambassade i Beograd, der blev ødelagt af et amerikansk luftangreb i 1999. Senere lagde de to præsidenter en hjørnesteen på samme sted, hvor der skal bygges et Kinesisk Kulturcenter, og hvor de afslørede et monument for Konfucius.

At Xi lagde en krans, indikerede ikke noget ønske om hævn – tværtimod. Xi og Nikolic lagde en hjørnesteen på stedet, hvor der skal bygges et kinesisk kulturcenter, og de afslørede et monument for Konfucius (Konfutse), såvel som også navneskilte til den nyligt navngivne Konfucius-gade og Den Serbisk-kinesiske Venskabsplads. Der findes allerede to Konfucius-institutter i Serbien, og der undervises i det kinesiske sprog i flere end 100 under- og mellemskoler. For Xi gælder Konfucius' begreb om Harmoni under Himlen for alle folkeslag og alle nationer.

Med hensyn til Serbiens bestræbelser på at tilslutte sig EU sagde Xi, at han støtter ansøgningen.

Kina og Serbien underskrev også 21 aftaler under besøget, inden for handel, infrastruktur og andre områder. Præsident Nikolic tildelte præsident Xi Serbiens højeste orden, Storordenen af Republikken Serbien. Den russiske præsident Putin fik tildelt samme orden, da han besøgte Beograd i oktober 2014.

Præsident Nikolics svigerdatter, dr. Milena Nikolic, er med i det officielle billede af præsidenterne Nikolic og Xi. I oktober 2014 havde hun fremlagt Serbiens forslag til en kanal mellem Donaufloden og Ægæerhavet – forslaget om Donau-Morava-Vardar/Axios-Ægæerhavet-vandvejen – på en konference, der blev afholdt af Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut i Tyskland. Kina har siden finansieret en foreløbig gennemførlighedsundersøgelse af projektet, men den er endnu ikke blevet offentliggjort.

Serbien er beliggende på et afgørende vigtigt punkt, der forbinder Kinas Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej. Bæltet og Vejen mødes ved den græske havn i Piræus nær Athen. I april købte Kinas Havshippingselskab (COSCO) en aktiemajoritet i havnen i Piræus som det 21. Århundredes Maritime Silkevejs primære terminus, for kinesiske varer, der sejles til Europa. Varer, som skal til Central- og Østeuropa, vil blive transporteret med jernbane – for det meste bygget af Kina – igennem Makedonien, Serbien, Ungarn og videre derfra.

Polen: Silkevej og Ravvej

Præsident Xi rejste videre til Polen søndag, den 19. juni. I en artikel i den førende polske avis, *Rzeczpospolita*, den 17. juni, refererede Xi til Kopernikus, madame Curie og Chopin som polakker, der har ydet store bidrag til menneskehedens fremskridt, og som er meget kendte og respekterede i Kina. Han nævnte også den polske jesuiterpræst Michal Boym, der

arbejdede stort set alene for at forsvare den sidste Mingkejser i 1640'erne imod Qing-invasjonen fra Manchuriet, og som også udgav værker om Asiens flora og fauna.

Xi roste Polens historiske samarbejde med Kina som en af de første nationer, der anerkendte Folkerepublikken Kina, og det første, centraleuropæiske land, der gik med i den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB, etableret af Kina). Kina og Polen er gensidigt hinandens førende handelspartnere i deres respektive områder, med en tovejshandel til en værdi af mere end \$17 mia. i 2015. Der findes fem Konfucius-institutter i Polen, og Xi sagde, at et voksende antal kinesiske universiteter underviser i det polske sprog.

Han påpegede, at Polen ligger på både den antikke Silkevej og den ligeså gamle Ravvej – således kaldet, da rav var »Nordens guld« – den nord-sydgående handelsrute fra Østersøområdet gennem Polen til Venedig, og derfra videre med skib. Han bemærkede, at flere kinesiske jernbanelinjer til Europa enten slutter i, eller passerer igennem, Polen.


Xi indikerede, at Polen forfølger en genindustrialisering, alt imens Kina søger internationalt samarbejde til distribution af »produktionskapacitet«, en henvisning til hans politik med at anvende Kinas såkaldte overskudskapacitet (i forbindelse med det økonomiske kollaps i Vesten) til at bygge industrielle produktionsfabrikker i udlandet.

Xi og præsident Andrzej Duda underskrev måske 40 aftaler og MOU'er (Forståelsesmemoranda) den 20. juni, for det meste inden for området byggeri, råmaterialer, energi, finans og videnskab. Duda sagde, at han håbede, at Polen ville blive Kinas »indgangsport til Europa« og pegede på både havnen i Gdansk og terminalerne på land for jernbaneforbindelserne.

Xi og Duda tog sammen af sted for at byde et tog, der ankom til Warszawa fra Kina, velkommen. De spiste begge polske æbler – et af de landbrugsprodukter, der nu kan eksporteres til Kina

med jernbane. Den polske godstransportgruppe PKP Cargo opererer 20 tog om ugen via den Nye Silkevej mellem Polen og Kina, hvor hver tur tager 11-14 dage, hvilket er dobbelt så hurtigt som med skib, og langt billigere end med fly.



Under Xi Jinpings besøg beundrer han og den polske præsident Andrzej Duda polske æbler, der nu kan eksporteres til Kina via de Nye Silkevejstog, der forbinder Kina og Europa. 

Xi og Duda aftalte at opgradere deres relation til et »omfattende strategisk partnerskab« fra det eksisterende strategiske partnerskab, ligesom Xi og Nikolic også gjorde for Kina og Serbien.

Xi kom ikke med nogen offentlige udtalelser om Obamas militære mobilisering imod Rusland, ej heller om Polens centrale rolle i den militære inddæmning af Rusland, og heller ikke om den ekstreme fare for en konflikt, der kunne føre til en global atomkrig. I sin artikel i *Rzeczpospolita* forud for sit besøg sluttede Xi med følgende: »Kina og Europa har behov for at følge tidstendensen for fred, udvikling og win-win-samarbejde. Vi bør intensivere strategisk samarbejde, øge kommunikation om og koordination af internationale anliggender og bidrage til opbyggelsen af en ny type internationale relationer, der udviser win-win samarbejde og et fællesskab for en fælles fremtid for hele menneskeheden.«

Usbekistan og SCO

I skrivende stund, den 21. juni, er Xi rejst videre til Usbekistan i Centralasien til et statsbesøg, på invitation fra præsident Islam Karimov, før han deltager i SCO-topmødet i Tasjkent den 23.-24. Ud over at mødes med regeringsledere vil Xi tale for Usbekistans Senat og Lovgivende Kammer, de to huse

i Oliy Majlis.

SCO-topmødet vil officielt acceptere både Indien og Pakistan som nye SCO-medlemmer, der nu omfatter Rusland, Kina og fire af de fem centralasiatiske nationer – Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan og Kasakhstan. Tilføjelsen af de to sydasiaske nationer vil betyde, at 60 % af Eurasien vil samarbejde gennem SCO omkring både strategiske og økonomiske spørgsmål. Der er bekymringer, der går på, at spændingerne og de lejlighedsvis fjendtligheder mellem Indien og Pakistan kunne underminere niveauet af gensidig politisk tillid inden for SCO, men begge nationer er ivrige efter at tilslutte sig. Det bredere samarbejde inden for SCO kunne i realiteten bidrage til løsning af nogle af stridsspørgsmålene mellem Indien og Pakistan.

Iran, der i øjeblikket er observatør i SCO, forventes at blive optaget som medlem i nærmeste fremtid.

Samarbejde mellem SCO og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), som omfatter Rusland, Belarus, Kasakhstan, Armenien og Kirgisistan, giver et yderligere grundlag for præsident Putins opfordring på det nyligt afholdte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum om et »Stor-Eurasien«, der potentielt omfatter alle de eurasiske nationer, inklusive, understregede Putin, nationerne i den Europæiske Union.

Dette er visionen for fremtiden, baseret på gensidig udvikling, både fysisk og kulturelt, og som må opnås, hvis den fremstormende, geopolitiske krig skal forhindres.

Titelfoto: Præsidenterne Xi og Nikolic besøger Serbiens Smerdervo-stålværk, som er blevet købt af et kinesisk selskab, og dermed reddet fra sandsynlig lukning og arbejdsløshed for værkets 5000 arbejdere.